

пръвъ пѣтъ привръжете на събытие-то тврьдѣ много обяснения и подробности, всичкый разказъ ще ся строполи въ дѣтинскѣ-тѣ главѣ, като една безосновна сграда. Утврьдѣте въ дѣтинскѣ-тѣ главѣ испрьво малко работы, нѣ здраво, и тогава вече градѣте, малко по малко, възъ това здраво основание.

Като разкажете на дѣца-та събытие-то, дѣто трѣбва да ся изговарятъ пò-силно изрѣчения-та, които съставляватъ сѣщинѣ-тѣ на разказа, можете послѣ да питате дѣца-та, и пръвень съ таково питаніе, на което тии да можѣтъ да отговорятъ за главны-ты работы на събытие-то. Слѣдъ това, трѣбва да ся пита и за подробности-ты.

Когато така ся прѣдаде на дѣца-та всичкый разказъ съ отговаряне на ваше-то питаніе, тогава вече можете да поискате отъ пò-способны-ты ученици да разкажатъ свръзано едно съ друго всичко, що сѣ чули. Глядайте да поправяте ученика, който разказва, само тогава, когато е неизбѣжно поправяне-то. Ако ли видите, че той ся забръква, оставяйте го да прѣскача подробности-ты, които не сѣ яко важны. Кога ученикъ-тъ свръши разказа, тогава други-ты доплънятъ, що е той изоставилъ. И така, както ся каза пò-горѣ, всичкы-ти ученици искаватъ всичкый разказъ.

Разказъ-тъ, що сѣ научили дѣца-та, трѣбва да ся повтаря чясто, и на всяко повтаряне учитель-тъ може изново да обясни и да доплъни нѣщо.

Много е полезно още, ако учитель-тъ, на другѣ-тѣ годинѣ, разказва самъ сѣщый разказъ, когото дѣца-та сѣ вече научили, съ нови подробности, които дѣца-та още незнаѣтъ. Ученици-ти трѣбва да забѣлѣжатъ щото е притуряно ново въ разказа на учи-